

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an . . . 8 fl. (6 coroane).
 Pe o jumătate de an . . . 1 fl. 50 cr. (3 coroane).

Pentru România 15 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Nerușinarea lor!

(○). Colo în Budapesta, orașul cel mai de frunte al Ungurilor încrucișați cu Jidani, se află o adunare pentru care țeară — fără voea noastră și a nemaghiarilor celorlalți — pradă milioane de florini.

Această adunare e *dietă ungurească*. Aici se adună Unguri, Jidani și renegați din toată țeară, își perd vremea cu vorbiri și cu injurături ungurești, băuneori se iau chiar și de păr.

E așa de galăgioasă, și așa de soadă această *dietă ungurească*, încât dacă ai fi acolo, ai ave de ce te mira zi de zi.

Și mult bine nu face țrei, cel puțin nu atât, cât ar trebui după căt costă, pentru că se cheltuie pe fiecare zi suma grozavă de 4000 de florini în cap pentru susținerea ei.

Acum de curând dieta cea vestică din Budapesta a devenit cu adevărat galăgioasă. „Părinții patriei” se ceartă și se injură între olaltă pe întrecute, opoziția cu guvernul.

Nouă, dacă ei s-ar mărgini la atât, puțin ne-ar păsa de ce fac ei, deși ne doare inima cătă bani se cheltuiesc din bani țrei, cari se adună din munca și suđoarea noastră.

Dar' unii din domnii din dieta ungurească mai sunt și nerușinați, ear' nerușinarea 'și-o varsă față de noi Români.

Săptămânile trecute, într'una din săptămânele din urmă ale dietei, un urmaș de ai lui Kossuth dela 1848 cu numele Lakatos și-a ridicat glasul împotriva noastră și a cerut stăpânirei să opreasă a 'i-se mai plăti viteazului nostru prefect dela 1848 Axente Severu pensia pe care 'i-a dat-o Domnitorul nostru!

Înfuriatul Ungur, cuprins de o furie de sălbatic, a numit pe mult iubital și bravul nostru bătrân Axente Severu — „om bun de spânzurătoare”!

Știm, că „bunii” nostri stăpânitori numesc „buni de spânzurătoare” pe toți martirii și vitejii nostri dela 1848, cum și pe fruntașii nostri de acum.

Ei bine, aceasta e o ticăloșie care trece ori-ce margini! Cum adeca? Martirii și vitejii nostri dela 1848, cari și-au versat sângele și viața și-au jertfit ca să apere patria și tronul de furia Un-

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăci nr. 15.) — Telefon nr. 14.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

gurilor răsvătitori, — sunt „buni de spânzurătoare”?

Cum? Fruntașii nostri de acum, cari deasemenea au dovedit și dovedesc credință și iubire nestrămutată către patrie și tron, — sunt „buni de spânzurătoare”?

Sunteți niște nemernici, când spuneti asemenea lucrari, domilor Unguri!

Nu martirii, vitejii și fruntașii nostri, ci aceia sunt „buni de spânzurătoare”, cari în 1848 au luptat contra dinastiei, detronându-o, pentru că ei s-au răsvătit împotriva patriei și a tronului, ei au cetezat să dea jos de pe tron pe Maiestatea Sa Domnitorul nostru Francisc Iosif I. împreună cu toată familia domnitoare!

Eată cine sunt — „buni de spânzurătoare”!

Ei însă ne ocără și prigonesc pe fruntașii nostri.

Ei, stăpânitorii unguri, ar vră și le-ar plăce să nu ținem la nimic sfânt pe lumea asta, nici la tron, nici la neamul nostru, ci numai la Árpád și la Kossuth!

Dar' asta nu se poate și nu se va pute în vecii vecilor!

Săpoi, încă pentru nerușinarea lor de astăzi, să nu uite dumneelor că toate lucrurile au un sfîrșit...

Și va veni vremea, când se va sfîrși cu nerușinarea lor, pentru că atunci să sfîrșești și cu puterea lor.

Ear' în locul acestei domnii, răsări-va atunei pe plaiurile patriei noastre comune mult dorita — domnie a dreptăței!

Din dietă. În dietă se continuă lupta opoziției împotriva stăpânirei tot cu același foc, ca și până aci. Șopul dorit de toți este să-l trântească pe Bánffy dela cărmă, căci acum și Maghiarii sunt sătui de volnicile făcute de el și de ortacii lui, cari îl susțin orbește în dietă și în afară de ea. În debateri s'a amestecat acum și bătrânu Tisza Kálmán, fostul prim-ministru și fiul său, Tisza István, apărând pe Bánffy. Vorbitori din opoziție s'anăpusit și asupra lor, arătând, că bătrânu Tisza Kálmán e isvorul tuturor retelelor în Ungaria, căci el a introdus volnicile și neleguiurile în țară și le-a pus temeu. Acest adevăr 'i-l-a spus în față între alții deputatul Ivánka, în ședința de Luni. Tot el a arătat și fără delegile săvîrșite de Bánffy pe când era fispan în comitatul Bistrița-Năsăud și în Solnoc-Dobâca.

Lupta opoziției continuă și săptămâna aceasta.

Scrisoare deschisă către renegatul jude Bene Gábor.

Mai mulți fruntași țărani din comuna Gurba, ne trimite spre publicare următoarea scrisoare către judele Bene din Lipova, cel care dăduse porunca de a se folosi la judecătorie *numai limba maghiară*, și care e Român de naștere din Gurba. Eată scrisoarea bravilor Români:

Domnule jude!

Cu scârbă am cedit și auzit despre strășnica poruncă ce ai dat-o domnilor mai mici ca d-ta! oprindu-i să vorbească dulcea noastră limbă românească ei între ei, deși mai toți sunt Români. Ba ce-i mai mult, 'i-ai oprit ca să vorbească românește chiar și cu Români, care vin la județ cu vre-o jalbă, îndrumând toată lumea, care are vre-o afacere la acel județ, ca să vorbească numai ungurește!

Se poate, că d-ta să calcă sub picioare drepturile tuturor popoarelor, care din îndurarea lui D-zeu nu sunt Unguri!?

Ai uitat — poate de când ai ajuns domn mare — că și d-ta ești Român!?

Ai uitat, că d-ta ești pruncul dascălului nostru de odinioară, Stefan Bene, care ai mânca tot pâne românească și cu pâne românească ai învețat până ai ajuns domn mare!? Acum, după ce ai devenit tare și mare, îți bați joc de neamul tău propriu și de limba noastră românească, pe care ai învețat-o în leagănul cel simplu de lemn al părinților tăi, cari erau sărmani, dar oameni de omenie și cu inimă românească.

Ai uitat timpurile frumoase, când te reintorceai acasă dela școalele din Beiuș, incins cu brâul tricolor românesc și cântai în gură mare, cu cîialalți consăteni studenți:

„Deșteaptă-te Române!”

Mult e dulce și frumoasă limba ce vorbim și alte cântări naționale.

Și cântai în strană, ca un ganguș. Dar' astăzi cum cânti în Lipova?

Din porunca d-tale ne-am convins, că d-ta voești să faci sensație mare, și pe calea aceasta să ajungi și mai mare. Dar' ai sfecit-o! Că nu numai noi, țărani simpli, te-am judecat, te-au judecat chiar și Ungurii cei mai cumînți, respingînd planul d-tale, ca un plan nerealizabil!

Drept aceea, dacă voești să faci sensații și minuni, îți dăm noi țărani din Gurba, a căror pâne ai mâncați-o odinioară, sfatul, să faci propunere la domnii și mai mari ca d-ta, ca să comandeze din țeara Angliușului, ori a Burcușului, o mașinărie, în care dacă bagi oameni, Români, Sérbi, Slovaci, Nemți ori Sași — să ese din ea Un-

guri cu pinteni, focos, și mustețe răsucite!

Atunci să știi că vei fi înălțat de Unguri, până la înaltul cerului! Dar' te asigurăm, că noi gurbanii, dacă d-ta ai fi primul care ai intra în mașina susnumită, nu te-am imita, și credem, că nu te-ar imita nici un Român de omenie!

Dar' ce-ți pasă d-tale, numai să ajungi domn și mai mare de cum ești!

Vom vedea, care vom trăi, că ce sfîrșit vei avea. Pentru că noi știm că D-zeu nu bate cu bâta.

După acestea salutându-te cu salutările ce le meriți, am rămas în satul nostru românesc

Gurba, 11 Noemvrie 1898.

Pavel Simandan.

Petru Simandan Puiu,

fost la școală cu Bene Gábor.

Petru Ola.

Flore Sas.

Ilie Ola.

Ioan Talvan.

Moise Hălmăjan.

Ioan Ola a Ghighi.

Pavel Cismaș.

Petru Nyeș.

Moise Tira.

Petru Cismaș.

Avel Șiumândan.

Georgiu Nyeș.

Teodor Bun.

Avram Tira.

Petru Tința.

Petru Crețiu.

Petru Vostinariu.

Ioan Sas.

Petru Hălmăjan.

Filimon Flore.

Ioan Cismaș.

Ioan Cismaș, jun.

Pavel Tripon.

Moise Ola.

Mitru Belean.

Petru Cismașiu.

Andrei Ola.

Moise Cismaș.

Filimon Flore.

Ioan Serban.

Moise Neșiu.

Moise Nistor.

Apucături mișelești.

Ziarele „Elenzék“ din Cluj și „Keleti Ertesítő“ din Budapesta, au publicat zilele aceste, și după ele au luat toate foile maghiare, un lung articol despre o pretinsă adunare a inteligenței române din Cluj, în care dl V. Podoabă, directorul *Economului* din Cluj, ar fi ținut o vorbire despre băncile românești și ar fi propus să se zidească o nouă biserică românească în Cluj, tocmai lângă școala de stat millenară — (mare cutezană!)!

Pe baza acestui articol ziarele maghiare varsă foc și pucioasă asupra băncilor românești și amenință cu noi paragrafi în legea comercială, cari se pună capăt agitației dacoromâne pe terenul economic-financiar. Cele mai multe foi ungurești scriu niște articoli furioși în afacerea aceasta.

Privitor la aceasta „Tribuna“ a primit Mercuri răspuns telegrafic, că *toată campania ziaristică e fantasie bolnăvicioasă sovinistă*. Intreg articolul e o scoruitură.

Dl V. Podoabă a scris apoi o scrisoare la ziarele maghiare bîrfitoare, în care arată, că știrea e o minciună. Scrisoarea s'a publicat în întregimea ei și în „Tribuna“ și în ea vrednicul director zice, că dacă autorul articolului va dovedi, că cele scrise de el sunt adevărate, el, Podeabă va plăti însoțirei EMKE o mii de florini, iar dacă nu, să plătească autorul o mii de florini bisericei române din Cluj, ca unul, care a lătit minciuni facunate prin foi.

Ceea-ce deci era de prevăzut s'a dovedit. Toată haita e o apucătură mărsavă pusă la cale de cei dela putere, ca să abată luarea aminte a publicului maghiar dela ticăloșurile ce se desvăluie zilnic în dietă.

Rea și mișelească apucătură ungurească.

Alegerile municipale.

Zilele aceste au fost prin comitate alegerile de membri pentru adunările comitatense. În unele din comitatele locuite de Români, acestia s'a purtat brav și pe aici au și fost aleși mulți Români, pe când, durere în altele României, s'a interesat puțin de alegeri, n'a prea luat parte, de ceea-ce mai mult s'a bucurat străinii, că și-au putut alege fruntași de-a lor.

Pe cât sunt vrednici de laudă fruntașii și toti Români din acele părți, unde s'a dus la lupta de alegere și au ținut la olaltă, pe atât de osândit sunt aceia, cari spre paguba nației au arătat și acum nepăsare.

Eată unele rezultate de alegeri cari până acum ne sunt cunoscute:

Comitatul Sibiului.

Alegerile municipale, pentru congregațunea comitatului Sibiului s'a săvîrșit în 7 Noemvrie n. și au fost aleși următorii membri români pentru congregație:

In cercul Seliștei: Dr. D. P. Barcianu, profesor seminarial; Dr. Amos Frâncu, avocat (nou); Dr. Nic. Comșa, medic (nou); Nic. Cristea, asesor consistorial; Nicol. Hentiu, notar și Ioan Manta, paroch în Gurariului.

In cercul Mercurei a fost reales Adam Micu, notar în Poiana.

In cercul Bradului: Ioan Cândea, protopop gr.-or. în Avrig și Toma Doican, paroch în Sebeșul-de-jos.

In cercul II. al Sibiului a fost reales Leontin Simonescu.

In cercul Sebeșul-săsesc: Dem. Comșa, prof. semin.; Isidor Blaga, paroch în Lancerem; Ioan Oncescu, fost notar în Răhău; Dr. Elie Cristea, secr. cons.; Nic. Ivan, as. cons. și Zev. Murășanu, paroch în Sebeș.

Comitatul Aradului.

În comitatul Aradului alegerile membrilor la congregație s'a făcut Lunia trecută, și Români au reușit bine. Se cunosc până acum rezultatele următoare:

În cercul *Siria* au fost aleși: Ioan Russu-Sirianu, Iuliu Herbei, Sava Raicu, Vasile Popovici, Vasile Bistran.

În *Siria-ungurească*: Traian Terbenț, Iuliu Grofșorean.

La *Agriș*: Ioan Morariu, Petru Vanc, George Pap, Romul Motorca.

La *Buteni*: Dr. Teodor Popescu, Iuliu Bodea, Ioan Micluță.

La *Pâncota*: Ioan Șeredan, Ioan Chebeleu, Ignat Blagău.

La *Berzova*: Iosif Cloambeș, Sava Raicu, George Telescu, Traian Văjianu.

FOIȚA.

Poesii populare.

Din Mischiu.

Adunate de *Michail I. Gazdac*, invetator.

Mischiu-i sat micuț
Toată fata-i cu drăguț,
și *Mischiu*-i mititel
Toată dragosteia-i în el.

Când îmi vine mândra 'n gând
Mă leagă ca frunza 'n vînt,
Când îmi vine mândra 'n dor
Mă leagă ca frunza 'n pom,
Când îmi vine mândra 'n minte
Mă leagă ca frunza 'n munte.

De n'ar fi mândra frumoasă
N'ar fi fete mănoiasă,
Dar' mândra-i ca și o stea,
Fetele n'o pot vedea
și pe mine pentru ea.

Haida mândro să fugim
Că noi bine ne vîjim,
și la ochi și la sprâncene
Ca doi păunași la pene,
La vorbe, la vorovite
Ca doi pui la ciripite.
Mă bădiță dela Iara
Ce nu vii tu la noi sara?
Mândruță dela *Mischiu*
Așteaptă-mă că eu viu,
Numa o țără zăbovesc
Până murgul potvoesc
Cu potcoave de aramă
Să viu mândro mai de grabă.
Cu potcoave de argint
Să viu mândro tot fugind.
Săracie dragostile,
Ciripesca pasările
Pe sub toate gardurile,
Trec prin tină, nu să 'ntină
Trec prin apă, nu să 'neacă,
Da săracul ce doruț
Săde 'n deal pe peatră seacă
Strigă tulai că să 'neacă.

Cântă puiul cuculni
Deasupra *Mischiului*,
Așa cântă de frumos
Frunza 'n cale-i pică jos,
Săsa cântă de cu jele
Frunza 'n cale toată pieră.

Păsărulică din răzor
Nu mă blăstăma să mor,
Că n'am pe nime cu dor
Să mă 'ntrebe de ce mor.
Că eu nu mor nici de-o boală
Dorul mândrei mă omoară,
Păsărulică din alac
Nu mă blăstăma să zac,
Că n'am pe nime cu drag
Să-mi pue mâna la cap,
Să mă 'ntrebe de ce zac.
Că eu nu zac nici de-un rău
Zac mândră de dorul tău.

Bade pentru ochii tăi
Mă nrăsc părintii mei,
C'acuma de-o săptămână
La fântână nu mă mină,

La Radna: dl Dr. N. Oncu.
La Curticiu: dl Dr. S. Ispravnic.
La Tîrnova: dl A. Ungurean.
La Sântana: dl Augustin Boțoc.

Comitatul Albei-inf.

La alegerile municipale din comitatul Albei-inferioare ținute în 15 l. c. au fost aleși în cercul Blajului 5 Români și 2 Unguri. Românii aleși sunt canonicii: Dr. Aug. Bunea, Dr. V. Hossu, Gavrilă Pop, protopopul George Bărbat, profesorul I. F. Negrușiu.

Nemții despre noi.

În foaia ilustrată germană *Über Land und Meer* găsim o schiță cu ilustrațiuni, reprezentând tipuri săsești, românești și tigănești din Transilvania, din care extragem următoarele aprecieri asupra Românilor:... »De vecini mai apropiati și conlocutori în casa proprie dăruită prin cuvântul Regelui, încunju-rați totdeauna de naționalitate dușmănoase, ei (adecă Sașii. Not. Red.) erau si-liți continuu să-și apere posesiunea și individualitatea în luptă deschisă și ascunsă. O mână de Sloveni și Ruteni nu cade în cumpăna, tot asemenea și Tigani, precum și Sârbii și Armenii. Greata fost poziția Sașilor față de Români. Când mai ales începă a crește între ei (Români) ideea comunității naționale, începură a se crede tot mai mult domnii băstinași ai țărei. Dar' eghemonia o poartă Maghiarii..

Majoritatea populației Transilvaniei o formează România sau Valahii. Ei se simt încurajați prin apropierea consângenilor lor, băstinași în întreaga parte sudică a Ungariei. În toate părțile îi găsești în Transilvania în comunitatea lor proprii: *Sănețoși trupește și susfletește, deștepti și sîrguinciosi*, cultivă îndeosebi economia de vite și mai ales de oi. Înzestrare cu un viu simț pentru frumos, femeile române poartă o deosebită grije de îmbrăcămîntea, pe care și-o fac ele însăși. Mustrele hainelor femeiești surprind pe străin prin alegerea colorilor și originalitate».

La pirlaz nu-mi dă răgăz
Caută bade să te las.

Dă-mă maică când mă cer
Că mă puiu 'n cap și sber,
Dă-mă maică când mă ia
De nu vă de pielea mea.

Alăurea cu drumu
Badea ară cu plugu,
Mândra merge cu prânzul:
— Bun lucru bade la pung!
— Să fiu mândro sănătoasă
Că 'mi-si dat vorbă frumoasă,
Hai mândro să hodinim
Mai încolea să prânzim,
— N'am venit să hodinesc
Mai încolea să prânzesc,
C'am venit să-ți povestesc:
Că umblă măicuța ta,
Părături, nearături
Să facă fermecături,
Să mă fermece pe mine
Să mă las bade de tine.
Et bade nu m'oi lăsa,

Adunare de învățători în Sind.

Turda, 11 Noemvrie n.
Este cu mult mai greu
a educa bine un copil, decât a
guverna o țeară.

Chamig.

În 10 Noemvrie n. s'a ținut adunarea de toamnă a „Reuniunei învățătorilor gr.-cat. din despărțemantul Turdei” în locația școalei din Sind.

Această adunare ne prezintă momente, care merită să fie cunoscute și discutate de către publicul interesat.

Voi începe cu primul punct al programului: „Participarea în corpore la celebrarea serviciului divin“.

Durere, punctul acesta cu toate că este foarte însemnat, n'a fost luat în considerare decât de către D. Cătinăș, A. Poruț, M. Găzdac și N. Degan.

Am zis foarte însemnat din următoarele puncte de vedere:

Scopul final al chemării învățătorului este dacă țărănușul român la adevăr și lumină. Reuniunile cu ocazia executării conștiinței asă a punctului acestuia edifică pe țărănuș, îi înșelătesc, entuziasmează față de școală — auzind coral improvitat al învățătorilor, laudând și preamarind cu ață frumetea și exaltare pe Dumnezeu; și țărănușul român sub impresiunea acestui moment sublim și sfânt și își propune în față altarului lui Dumnezeu, — de a lăsa nepăsarea față de școală și a-și da de aici înainte cojii la carte.

După serviciul divin a urmat sedința, la care au luat parte 11 învățători din tract, p. on. d. Artemiu Codarces, prot. și dl inspector regesc.

Președintele adunării I. Peștean, deschide ședința prin o vorbire acomodată, arătând scopul Reuniunii, folosalele ce le aduce și îmbărbătând pe cei prezenti și însuflându-i pentru ideea Reuniunii; apoi binevenitează și le urează succes pe terenul pedagogiei practice pe noii membri și tinerii învățători M. Găzdac și N. Degan, primindu-i în corpul Reuniunii.

A urmat prelegerea practică de model a învățătorului local I. Peștean: „Definiția substantivului”.

A urmat critica asupra prelegerei, o critică purceasă din iubire colegială, cu scopul de a delătură eroriile și greșelile folosite din neprecădere.

Au luat parte Cătinăș, Tatar, Găzdac. Tema s'a declarat bună.

Până a face plopul pere
Să sălcuța porumbele
Să stupița stupi de miere.

La Mischiu la continit,
Este-o morișeuță 'n vînt
De macină tot argint,
Nevestele gura-și vînd
Fetele nu 'ncap la rînd.
De-ar începe-a mea drăguță
Să-mi cumpăr și io guriță.
Gura dela mândruță
Dulce-ți Doamne ca mieresă,
C'așa-ți mândra de frumoasa
Dintr'un milion aleasă.

Hai mândro până la viile,
Să mânca'm mere gutuie
Să fim mai dragi ca dîntăie,
Spune-ți mândro maică-tă
Să-țrăiești uliță,
Tot cu lin și cu pelin
Ca noi să nu ne întâlnim,
Numai Lunia 'n tîrg mergend,
Marți în satră tîrgind,

Criticile acestea sunt tare de dorit să se face că mai extins. Cei slabii se întăresc, căștiga dela cei mai practici, cei mai puțin experți învață dela cei mai mult experti, neștiința se alunga, dubietatea se delătură — fiind combătute toate acestea, și unde nu-și pot ajuta unul sau doi — poate cuvîntul mai multora.

Pentru edarea unei foi pedagogice s'a luat concluz, ca: comitetul despărțemantului să intrevîră pe lângă comitetul central din Blaj.

Resolvarea favorabilă că mai în grabă a acestei chestiuni foarte mult de dorit, ar promova mult cauza școlară. Si ar fi bine să se iee în serioasă considerare de către fruntașii și mai priceptorii în cauza.

Căci cum Reuniunile sunt pânea și lumană, să o foale pedagogică ar fi sarea și căldură pentru învățătorul român, mai ales că năcăzurile și greutățile îi ajung până în gât.

Ambale și sunt nutremant spiritual, cu ajutorul lor vine în stingere cu oameni, se poate, mai practici și astfel e ridicat în o sferă mai înaltă de cugetări folositoare, îl tin în mișcare și el creează ceva nou și mai bun în folosul națiunii.

Sedința și-a ajuns culmea când p. o. d. Artemiu Codarces, zelosul nostru protopop, a fost aclamat de președinte de onoare.

D-za mulțumește în termeni calzi și promite, că va face și mai mult decât îi e datoriu pentru causele școlare și înținarea învățămîntului poporului, va face totul numai să ne poată suride progresul cu frumoasele lui fructe: inteligența țărănușului român.

Începutul este bun și semnele mă îndrepătățesc să speră tot bine și rog pe Dumnezeu, că și continueră să fie bună, zelul nostru să nu piară, ci să se poterțeze și să aducă roade neperitoare poporului nostru.

Frați învățători! E timpul să ne precipem frumoasa chemare. E timpul să satisfacem cu toată ardoarea sublimei chemări. E timpul punerii pe basă nouă, solidă și mai sănătoasă a odraslelor, viitorului depus în mâinile noastre! Si atunci, o! atunci cerul ne va încoroga osteneala noastră, un neam întreg — neamol înbit de noi — ne va mări și mulțumi! Ear' noi?

Vom vîrea lacrămi de fericire, toate năcăzurile și ostenelele vor fi uitate, vor fi sterse și desconsiderate, numai săptănoastră va străluci, ne va lumeni ochii sufletești.

„Mig”.

Mercuri acasă venind,
Joi seara în șezătoare,
Vineri la mărătoare,
Sâmbăta batăr odată,
Duminica ziua toată,
Heste zile rare-ori
Într'o zi de nouă-ori.

Mândro dragostile noastre
Au rămas pusti pe coaste,
Si am fost Vineri la ele
Si s'au făcut viorele,
Viorele mari și mici
Când le vezi mândro să plângi.

Sărăcă inimă bună
Nu te-am avut nici de-o lună,
Nici de-o lună nici de-un an
Nici nu te-oi avă suhan,
Inima mea și învăță
Să trăiească supărată,
Inima mea și sucură
Să trăiască năcăjita,
Dragostea multă și lungă
Până și lumea nu se uită.

1848.

— *Cronica anului.* —

În luna Noemvrie a anului 1848 s-au petrecut următoarele întemplieri mai însemnate, privitoare mai cu seamă la noi Români:

Cluj, 2 Noemvrie.

Protopopul *Turcu* a fost spânzurat în Cluj. *Alți 5 Români* erau legați de stâlpi. 4 comune române din jurul Clujului au căzut din nou jertfă barbariei maghiare. (S. B. nr. 121).

Reghinul-săsesc, 3 Noemvrie.

Săcuii de sub comanda lui *Zombory* au zintă că Români se îñarmează, și că deja și Odorheiul a căzut în mâna lor său spăriat și au pretins să fie lăsați acasă. *Zombory* neputându-i rețină, pe cei mai mulți i-a și slobozit, rămânându-i abia vre-o cătuva. Chiar și din oficeri s-au depărtat vre-o 14.

(Bakk: Kézdivásárhely tört.)

Orăștie, 4 Noemvrie.

Din *Brad* până în *Hălmagiu* nu mai e nici o comună, în care să fi rămas vre-o casă neaprinsă de rebelii maghiari. (S. B. nr. 129).

Arad, 5 Noemvrie.

Comandantul cetăței Berger bombardăza orașul. Cătanele austriace aprind căsările și lemnăriile din oraș, iar Ungurii podul de peste Mureș.

(Klapka: Naț. pag. 148).

Mediaș, 5 Noemvrie.

Săcuii prinși, aduși aici, declară, că nu mai siliți au prins armele. Pe mulți dintre Săcuii, cari n'au voit să prindă armele, i-au pușcat revoluționarii. Români încă aduc mulți Săcuii, cari i-au rugat să-i facă prizonieri, ca să scape de cruzimile conaționalilor sei. (S. B. nr. 121).

Aiud, 8 Noemvrie.

La știrea, că se apropie Români, au fugit parte mare dintre locuitorii, precum și husarii lui Kossuth, către Cluj.

(S. B. nr. 133).

Mândruță păr gălbăin
De dorul tău mă leagăn,
Mândruță păr negrină
De dorul tău tot mă frig.
Mersul tău îi legănat
Cu mult drăg amestecat,
Mersul tău îi mărunțel
Și mie mi drag de el.

Du-te dor, dute sărace
Du-te la mândra ce zace,
Da nu zace că-i beteagă
Că ea zace că-i vicleană,
Da nu zace că-i rău
Că zace de dorul meu.

Din Sebeșul-săseso,

Culese de *Ioan Reftea*, sodal.

Mandro mândruleana mea
Zice-ți maică-ta ceva,
Că ești seara la portiță
Să-mi dai câte-o guriță?

Mureș-Sân-Craiu, 8 Noemvrie.

Venind o ceată de Săcui cu steag alb în comună aceasta locuită de Români, au fost primiți de acestia în același mod. Intrând în comună și văzând Săcuii că sunt mai mulți ca Români, s'au năpustit asupra lor, omorând o mare parte din ei. (S. W. nr. 93).

Aiud, 9 Noemvrie.

Partea cea mai mare a locuitorilor a părăsit Aiud și a plecat la Turda și Cluj, cu toate că s'au supus Împăratului. Le e frică de răsunarea Românilor, ale căror sate le-au ars și iezuit. (S. B. nr. 122).

Aiud, 10 Noemvrie,

Cetățenii rămași în Aiud au rugat pe *Iancu* să ocupe orașul. (S. B. nr. 122).

Cluj, 10 Noemvrie.

În oraș domnește mare lipsă de victualii de când nu mai vin Români la piață.

(S. B. nr. 122).

Gurbești (Bihor), 10 Noemvrie.

Tribunalul statariu a judecat la moarte pe trei Români: Gavrilă și Alexandru Pușcaș și pe Petru Pannea. Tustrei au fost spânzurați. (Prot. 4124 com. Bihor).

Deva, 11 Noemvrie.

O stafetă anunță că ceata Maghiarilor (die mongolische Räuberhorde) a înaintat până la *Brad* și că *Iancu* a mers către Hălmagiu, spre a ataca pe dușman dela spate. Armata împărătescă e gata să plece către Brad, sub comanda căpitanului Gabler.

(S. B. nr. 129).

SCRISORI.

Rușine.

Măgărei, 1 Noemvrie 1898.

Onorate Dle Redactor!

În 9 l. c. nou s'a publicat prin organul politic, că în 11 l. c. nou, Vineri, va fi alegeră de membri în comitetul comunal. Ne-am și adunat în localul școalei noastre gr.-or., unde am poftit și pe frații nostri gr.-cat.

S'au înșățosat și dinșii tu frunte cu preotul *Iosif Suciu*, spre a ne sfătu la olaltă, că fiind noi Români cu voturi mai multe, să între și Români în comitet. Am candidat pe trei: I. Suciu, Inv. pens., Nic. Stanciu și I. Suciu. Am făcut ședulele și unde a cerut lipsa și

Ba maica nimic nu-mi zice
Că știe că gura-i dulce,
Că ști când era ea jună
Cât era gura de bună.

Mandro mândruleana mea
Dă-mi tu mie-o floricea,
O floricea din grădină
Unde stam seara la lună.

Fă-mă Doamne brad în munte
Să mă placă fete multe,
Să mă placă mândra mea
Cășa mi dragă lumea.

Mandro mândruleana mea
Face-ți maică-ta ceva,
Când viu sesra pe la tine
Să mă iubești tu pe mine?

Ba maica nimic nu-mi face
Eu iubesc pe cine-mi place,
Eu iubesc pe badea meu
Să mi-l tie Dumnezeu.

plenipotențe. Am fost de nădejde, că deși fiind noi Români două confesiuni, vom ține una și că ne vom lăpăda de orice interes.

Dar' lucru urit, în seara spre ziua alegerii preotul gr.-cat. *Iosif Suciu* ne întărea în credință că vom reuși de vom ține. Chiar în acea seară numitul preot ne-a vîndut, și în loc să fim mulțumiți și siguri că ni-se dă nou prilej de „alegere”, se lăpădă de Români trecând cu votul seu la partida Sașilor. Poate va fi fost și e silit.

În acel păcat au căzut încă și alții seduși de dînsul, precum și nepotul seu *Iulius Toda*.

Nu ne-ar vătăma așa tare simțul nostru românesc, dacă numitul preot ar fi rămas în păcat numai cu votul seu, dar venind epitropul N. Stanciu și alții membri din sinul bis. gr.-cat. și plenipotențial pe numitul epitrop cu votul bisericei, preotul n'a voit, ci a rupt plenipotența, a subscris însuși și trece și cu votul bisericei sale la Sași.

Ne mirăm cum de nu slujește și la alt altar?! Că cel-ce pentru un blid de linte și atât de ușor azi își lăpădă limba și neamul seu, mână e în stare a se lăpăda și de credință sa.

Dovezi avem destule. Rușine să-i fie. *Chirion Holerga. Ioan Suciu. Nicolae Holerga.*

Însoțiri de bani la porunceală.

Alba-Iulia, Nov. 1898.

Domnule Redactor!

În zilele acestea a sosit o ordinație ministerială la corporația măiestrilor din Alba-Iulia, să decidă câte acțiuni ar putea cumpăra dela banca cea mare de stat, care este proiectată a se înființa cu filiale în toate orașele.

Adeca' noi să fim siliți a cumpăra acțiuni și spoi să căpătăm bani împrumut, firește că tot din banii nostri, cu 5 percente, și noi să căpătăm pentru acțiuni 4 percente.

Mare milă are ministerul maghiar de noi, de clasa de mijloc, să ne împrumute din banii nostri.

Noi am răspuns, că comitetul nu-i împuțernică să luă hotărîri fără voea adunării generale. Noi avem bănci de unde să ne împrumutăm bani fără-ca să fim acționari și să fim rugători a căpăta bani din banii nostri. *Gregoriu Murășan*, cismar.

Doina lenesului.

Culeasă de *Vichentie Golești*, plugar.

Eu de când m'am apucat,
Lunia, Marția n'am lucrat
Că nu mi-s'a arătat,
Mercurile-s între ele
Și se țin de multe rele,
Joile încă-s lăsate
Nu lueru să-mi fac păcate,
Vinerile le cinstesc
Nu lueru să-păcătuesc
Sâmbăta-i praznic legat
Nu lueru, mă culc în pat,
Duminecă m'am sculat
Sapa-n mână am luat
Și la câmp am alergat,
Dar' popa cu toaca-a dat,
Înapoi m'a înturnat
În făgădău m'am băgat,
Măntălnii cu sfântul vin,
Îl prinsei frate de cruce
Pe palinca soră dulce.

"Limba, portul și moșia".

"Călindarul Poporului" pe anul 1899. Sibiu. Editura "Tipografiei".

O carte drăguță ca execuție tehnică, variată ca material, și națională ca tendență, mai pe sus de toate naționale e »Călindarul Poporului« de pe anul ce vine.

Când l-am luat în mâna, nu-ți vine să-l mai lași, dacă ai început a-i răsfoi filele.

Cetindu-l, îți pare că stai de vorbă cu un țaran așezat și cuminte, care știe să spună atâta lucru, încât îți-e mai mare dragul să-l ascultă.

Tăraniul acesta știe să istorisească din vremurile vechi, din »vrăjbi«, cu exactitatea acelor bătrâni, cari au luat parte activă la mișcările de atunci; știe să cante »rîzînd a drag și plângînd a jale«; știe să-ți dea mai multe sfaturi și povești, și în aceeași vreme nu uită de umoru-i înăscut, cu care satirisează și-și bate joc de toți, dând astfel evidentă probă de superioritatea-i intelectuală. Pe urmă se așează în cornul vatrui, și după ce s-au adunat cu toții împrejurul-i, începe a spune, câte năczuri au trecut peste capul lui în decursul unui an de zile, ear' ceialaltă ascultă cu drag, sorbindu-i cu auzul tot cuvîntul, căci a lor este durerea și ale lor sunt năczurile de cari povestește tăraniul cel cuminte...

Partea literară se începe cu »Dela 1848«. O descriere amănunțită într-un stil avînat și poetic a adunării dela »Dumineca Tomei« ținută la Blaj.

Adunarea dela »Dumineca Tomei«, la tot casul, alfa mișcărilor noastre de acum cincizeci de ani, și dacă nu ca rezultat, se poate asemăna la tot casul adunării din 3/15 Maiu prin scenele ei interesante, cari sunt tot atâta preludii ale evenimentelor de mai târziu. Împrejurarea, că anul acesta în vederea evenimentelor din 48 e totodată an iubilar, îndreptăște cu atât mai mult locul de onoare al acestei descrieri. A fost la tot casul o idee nimerită, de a propaga în cercurile tărânești cunoștințe istorice prin rostul unui călindar, pe care avîndu-l în mâna un an întreg, neapărat îl cetește din doasă în doasă.

În legătură cu această descriere, aflăm mai încolo portretul poetului Andrei Mureșanu, precum și casa națală a nemuritorului autor al »Răsunetului«.

Răsunind încă câteva file, dăm de »Doine și icoane din lumea românească«.

Există aşadară totuși o lume românească? O lume care se întinde »dela Nistrului până la Tisa«, și din Carpați până departe, departe peste vîrfurile Hemului? Da. Există! Si dacă alcătuiri omenești au pus stăvila desprîtoare între frați și frați, ei sunt uniți totuși prin unitatea de limbă, prin unitatea de port și prin dragostea de neam care-i adună la olaltă pe acești moșteni pribegi ai bătrânei și vecinicei cetăți.

Limba, portul și moșia!

Aceeași doină, care răsună tânguioare pe valea Mureșului, s'aude pe Olt, s'aude pe Someș... în Bucovina... în România; și la miazăzi răsună earashi ca un echou în gura fraților din Macedonia... și se perde ca un suspin năbusit în pămîntul pustiu al Basarabiei, la soare-răsare.

Forma variază la infinit, firește, dar fondul e pretutindeni același. Aceeași inimă românească simțește când se bucură sau plângă cîntând, și același popor-poet apare în toate aceste cântece — același popor-poet, pe a cărui frunte brezdată de năczuri strălucesc ca o apoteosă nemuritoare cuvintele: »Cel mai mare liric al nostru«.

Citez, drept specimen, un cântec »de dor« de pe Murăș:

Zis-a maica, că mă scoate
Dela căte dela toate.
Dela două nu mă poate:
Dela mândră, dela moarte!

și unul »de jale« din Basarabia:

Fă-mă, Doamne, ce mi-i face,
Sufletul să-mi se impacă,
Fă-mă hulubaș de-argint,
Cu aripile de vînt,
Să mai sbor de pe pămînt,
Până la maica pe mormînt
Să stau să mă odihnesc,
Să plâng și să mă jelesc;
Să de bune și de rele,
De aleanul vieței mele.

Această duioșie se potrivește atât de bine în gura tăraniului dela noi, încât abia îți vine a crede, că el a făurit-o...

Ar trebui să le citez pe toate, ca se pot arăta perfectă identitate de idei și sentimente în cântecele poporale românești »din cele patru unghiuri«, dar aş trece peste cadrul unei recensiuni scrise în fuga condeiului.

O fetiță din Bistrița (coristă).

Ilustrație din »Călindarul Poporului« de pe anul 1899.

Nu pot lăsa însă neamintite »icoane«-le. Sunt, pare-mi-se, nouă ilustrații, cari reprezintă portul nostru național în diferite părți locuite de Români. O Româncă din jurul Sibiului, un băieț din Munții Apuseni, un mărginean, o fetiță din Bistrița, o păreche tinere din Banat, și așa mai departe. Sunt tot atâta icoane de porturi, cari constituie o mică panoramă: o lume românească în miniatură. Nu insist asupra valoarei etnografice a acestor »icoane«, dar înseamnă că dacă Călindarul din cehiunea sa numită și până acum »al Poporului«, în anul acesta se poate numi per eminentiam al Poporului, de oarece poporul este »regentul« Călindarului de acum.

Finis coronat opus.

Am ajuns la »Răvașul nostru« — partea de forță a Călindarului. Pe o extindere de 47 pagini »Răvașul« resumă toate întemplierile ce ne privesc din Septembrie 1897 — Sept. 1898.

E deja al treilea an, de când se urmează acest sistem foarte potrivit în redactarea Călindarului. »Răvașul« a devenit un fel de gazetă anuală, care conține în resumăt toate cehiunile ventilate în presa noastră periodică în decursul anului.

Pare că îl vezi pe tăraniul nostru cu răvașul în mână, făcând din când în când căte o crestătură. Fruntea lui, care a înfruntat urgia atâta vremuri, e sănătă,

el încreastă liniștit și tăcut mai departe. Abia câte odată face vre-o crestătură mai adâncă, ca să — țină minte!

Din cele 47 pagini ale răvașului, 31 conțin prigoniri la adresa noastră, și abia ni-au rămas câteva pagini, ca să putem însemna puținele lucruri mai îmbucurătoare, ce ni-său dat să avem și noi în anul trecut. În butul prigonirilor, răvașul pomenește de afaceri culturale-economice-naționale, drept doavadă de spre forța noastră vitală, care tot nu a renunțat la partea ei din soare.

»Răvașul« cu resumarea evenimentelor e un frumos material de meditație la sfîrșitul fiecărui an. Evenimentele nu ne ating nemijlocit, preocupăriile dispar, și totul se prezintă în haina clarificată a istoriei.

»Ce e rău și ce e bine
Tu te întrebă și socote,

cum zice însuși răvașul.

Astfel presentându-se »Călindarul Poporului«, nu e mirare, că are un tiraj de 5—6000 exemplare,* și că acum doi ani, în Ianuarie deja era epuisat. O carte astfel redactată suplineste cu drept cuvînt golul producătorilor literare destinate pentru popor, ales că se vinde pe un preț cu totul bagat.

Si dacă produsele literare de alt gen stagnăză aproape cu desevîrsire, să avem cel puțiu măngăierea, că acest Călindar al poporului — așa modest și fără pretenții cum e — și literatura calendaristică peste tot, susțin flamura pretinsei și mult discutatei mișcări literare la noi.

(»Familia«). *Alexandru Ciura.*

PARTEA ECONOMICĂ.

Despre îngrijirea animalelor de casă peste tot.

Înainte de toate îngrijirea animalelor de casă stă într'acea, ca noi să le procurăm toate acele condiții ale vieții, cari să le țină sănătoase și harnice de muncă. Aceste condiții ale vieții sunt: aer, lumină, căldură, un grad potrivit de uscăciune sau umezeală, mișcare, îngrijirea pielei și nutrirea la timp și potrivită firei lor. Pe lângă aceste nu e de a se scăpa din vedere în anumite împrejurări nici modul de căstig, ce ne-am pus în gând a-l ajunge dela deosebitele animale. Între aceste e de a se lăsa în seamă la locul prim îngrășatul. Punerea de grăsimi s. p. se pricinuiește prin ținerea în grăjd sau coteț și prin oprirea animalelor dela orice mișcare. Cu chipul acesta animalele se fac în scurt timp bune de tăiat. Din contră mai puțin priințioasă este s. p. pentru animalele de prăsilă lucrarea, când cu ajutorul ei țintim, ca ele să capete o piele mai fină (subțire) și membre mai fine, făcându-le cu chipul acesta mai simțitoare contra înțurărilor din afară.

Tot de îngrijirea animalelor de casă se ține pazirea de vătămări și de boale, cum și vindecarea lor când devin bolnave, în anumite cazuri facând cele de lipsă însuși stăpânul sau apoi împlinind sfaturile veterinarului (doctor de vite).

* Ba e mirare, că are numai atâtă; cătă vreme ar trebui să aibă 20—25 de mii.

Red. »Familiei«.

1. Aer curat.

Aer curat gustă în locul prim animalele cari trăesc la pășune și dintre ele acele, cari și noaptea stau afară în aer liber. Dar' de altă parte și aceste animale sunt foarte expuse primejdiiilor, ce le pot ajunge, din pricina timpului nepriencios și a pășunei umede sau înghețate s. a.

De adăpost în contra vînturilor aspre pentru vitele păscătoare servește închisoarea întreg locului de pășunat sau numai a unei părți a acestuia, în contra arșiței, a ploilor torențiale (potopurilor), a furtunilor cu grindină s. a. servesc șopuri anume făcute, grupe de arbori s. a.

Primejdile, cari le-ar pricinui pașterea iezlei umede sau brumate, se pot înălțatura scoțând animalele la pășune numai după ce s'au împrăștiat negurile și s'a ridicat roua sau bruma. Si mai bine e dacă, înainte de a le scoate la pășune, se dă vitelor nutreț uscat, fân sau și numai paie. Deosebită băgare de seamă e de lipsă, unde animalele s'ar putea îmbolnăvi, păscând plante vătămoare sau unde ar putea să le strice unele animale ce trăesc pe pămînt, ori anumiți paraziți, ce i-ar putea înghiți deodată cu nutrețul sau apa.

Pentru apărarea animalelor în contra strehei și altor insecte este bine a le unge căt mai des locurile mai expuse ale trupului cu materii potrivite s. p. o soluție (amestecătură) compusă din 6 gr. scârnă de drac (*Asa foetida*) într'un păhar oțet de vin și două păhară de apă, decoct tare din foi de nuc, untură de pestă sau numai singură sau cu unsoare și oleu, naftalin amestecat cu apă sau cu unsoare și oleu, creolin 5—6 linguri în 1 litră de apă sau amestecat cu oleu sau unsoare (lingerea nu strică), oleu de pămînt sau accid carbolic amestecat cu oleu sau unsoare. Amestecăturile cu oleu sau unsoare țin mai mult ca cele făcute cu apă.

Animalele păscătoare pot să bee apa trebuincioasă din râuri, din pâraie, din gropi sau săpături, ce au o bună surgere și din troci; oiile cu deosebire să nu se adape în bălti sau gropi cu o slabă surgere, pentru că e la mijloc primejdia de a li-se incuiba călbeaza. Fiind apă prea rece, se întocmesc mai multe troci, astfel ca animalele să bee numai din cele mai dedesupt.

În staulele vitelor, oilor și porcilor se face foarte puțin pentru premenirea aerului, pentru că aerul cel rău adesea nu lasă urme vădite cu privire la îmbolnăuirea lor; numai în staulele cailor se poartă mai multă grije, pentru că aici amoniacul, îngrămadindu-se, are urmări rele pentru ochii acestor animale. Atât de aceea aerul stricat este plin de germenii multor boale, și îndeosebi boalele lipicioase se întorc în mare măsură prin necurătenia

aerului, de altă parte folosul ce se obține prin curățenie este foarte mare și mai cu seamă în ce se ține de înmulțirea și bunătatea laptelui.

Scut în contra stricării aerului se câștigă prin întocmirea unui grajd spațios, adeca destul de înalt și larg.

Înlățimea de lipsă este:

pentru un cal	2,8—3,1 m.
" o vită	2,8—3,1 m.
" oi	3,1 m.
" porci	2,2—2,8 m.

Locul de stat este:

pentru un cal	2,5—2—8 m lung. și 1,25—1,40 lăț.
" o iapă cu mânz	3,75 m.
" o vită mare	2,50 m.
" o vită de mijloc	2,30 m.
" o vită mică	2,10 m.
" vițel de întercat	1,4—1,6 m. și lățime.

Suprafața fundamentului:

pentru o oaie	0,7—1,0 m. pătrăți
" " cu miel	0,7—1,0 "
" un berbec	0,5—0,8 "
" miel de întercat	0,4—0,5 "
" porc de îngrișat	1,6—2,0 "
" 2—3 porci împreună câte	1,2 1,6 "
" 1 vier	3,4—3,9 "
" 1 scroafă de prăsilă	3,9 "

Prin deschiderea ferestrilor și ușilor, prin alegerea potrivită a materialului și a gradului de uscăciune a acestuia s. a. încă se mijlocește o premenire a aerului. Pentru a scuti animalele de tragerea aerului, ferestrele se fac sus și se întocmesc astfel, ca după trebuiu să se poată lăsa mai tare sau mai puțin deschise, ear' deschiderea prin vînt să nu se poată întâmpla.

Cele mai bune întocmiri pentru aerisare sunt cele perpendiculare. Ele se pot face din lați sau mai bine din blech, șind până deasupra coperișului. Cum se fac aceste țevi pentru aerisare am arătat cu alt prilej.

(Va urma).

Păstrarea legumelor în timpul ierniei.

Dl V. S. Moga scrie în „Albina“ din București următoarele despre păstrarea legumelor în timpul ierniei:

Așezarea legumelor, cari voim să le păstrăm peste iarnă se face într'un colț al pivniței unde lumina ajunge mai puțin. Mai întâi pe lângă părete să se pună un strat de nășip și pe acest strat se așează un rind de morcovii cu rădăcinile în jos, lăsând între fiecare morcov un loc mic, pe urmă se aruncă nășip, așa că fiecare rădăcină de morcov să fie acoperită cu nășip până la gât. După aceea se pune un alt rind de morcovii, peste care se pune earăși un strat de nășip și astfel se urmează până când s'a isprăvit cu morcovii.

După aceea se începe cu pătrinjelul, urmând aceeași regulă ca și pentru morcovii, și pe urmă cu celealte legume, până se isprăvesc, ținând socoteala de aceeași regulă la toate, după cum am văzut la morcovii.

Toate legumele odată așezate în pivniță se separă între ele priu niste mici bătăsoare de lemn, ca astfel să se știe unde se isprăveste ultimul rind de morcovii și de unde începe pătrinjelul. Căci altcum se poate face greșală, că în loc de pătrinjel să se iee păstărcac, care odată scos din locul lui, pe urmă nu se mai poate așeza acolo. Tot astfel se poate întâmpla și cu rădăcina de mor-

cov, sau cu rădăcina altrei legume. Bătăsoarele de lemn ne scutesc de răstrel de greseli, și de risipa ce se face cu legumele, mai cu seamă când aceste legume sunt încrezintă pe mâna unui servitor sau servitoare, care n'are habar de baoul săpănușui.

Încăt privescă țelina, este de observat ca să nu i-se taie rădăcinile laterale cari pleacă din rădăcina cărnoasă, fiindcă țelina în casul acesta se păstrează mai bine.

Dacă n'avem pivniță, legumele le putem păstra în timpul iernii afară fatr'o groapă anume făcută. Groapa trebuie făcută într'un pămînt tare, uscat și puțin ridicat, ca apa de ploaie să nu poată să se strângă împrejurul groapei.

Groapa se face mai mult lungă decât largă și adâncă, lungimea ei depinde de felul și cătărimea legumelor.

Astfel dacă vom să punem în groapă morcovul, pătrinjelul, păstărcacul și țeiina, împărțim groapa în 4 părți egale dacă avem același număr de rădăcini din fiecare legumă. Înainte de a așeza legumele în groapă, se pune pe fundul groapei un strat de paie, și după aceea se așează câte un rind din fiecare rădăcină în partea cărei i-se cuvine, și după aceea se pune ear' un rind de paie ori un strat de pămînt bine uscat, pe care 'l-am scos din groapă. Si astfel se urmăză păuă când groapa s'a umplut. Deasupra groapei punem un strat de paie gros de o jumătate de metru și pe urmă punem pămînt, ca frigul să nu ajungă la legume.

Că să știm că ocupă morcovul sau păstărcacul, din lungimea groapei, ca la casă de trebuiu să știm unde să destupăm groapa, se trag niște sgărieturi dela marginea groapei pe suprafața pămîntului cam de 50 cm., așa că lărgimea acestor sgărieturi, ne arată tocmai locul ce-l ocupă în groapă fiecare legumă. Aceste sgărieturi se fac înainte de a astupă noi groapa definitiv. Si înălță-țe am astupat groapa, batem câte un țăruș pe fiecare sgărietură aproape de grămadă de pămînt, ce ocupă legumele noastre.

Legumele trebuincioase, se scot din groapă, totdeauna când timpul este mai frumos, și nici-odată pe ger mare, și se scot cel puțin câte sănătate de trebuiu pentru o săptămână.

Încăt privescă varza, se păstrează verde sau acrită. Modul din urmă este cel mai obișnuit la noi în țeară.

Putinele tu care se așează varza trebuie să fie căt se poate de curate, căci ori-ce murdărie a vasului ajută la stricarea verzei. Putina în care se așează varza trebuie aşezată în colțul cel mai întunecos al pivniței pe trei bucăți de lemn, ca fundul să nu fie în contact cu pămîntul. Dacă s'ar face greșală ca putina să șează în pivniță unde bate lumina, varza se strică curând.

După ce am aşezat putina și să postrivit și canaua, se așează varza.

Mai înainte de a așeza varza, se curăță de foile stricate și murdărite, după aceea se scoadă tot miezul din mijloc (coceanul.)

Varza astfel preparată se așează în putină, după ce mai întâi pe fundul putinei s'a pus mărar, cimbru, vre-o căteva bucăți de hrean și s'a aruncat și $\frac{1}{2}$ —1 chlgr. de sare, după cum și fundul putinei este mai mare sau mai mic. La fiecare căpătină, scobitura ei se umple cu sare sdrobîtă (ear' nu măcinată). Căpătinele trebuie așezate în mod regulat cu scobitura în sus, și căt se poate de întărită una lângă alta. Când putina s'a

amplă până la mijloc, se pune earashi mărari, cimbru și o rădăcină sau două de hrean, tăiate în mici bucăți, și după aceea se așeză earashi varza în mod regulat, ca să nu rămână locuri goale printre căpătini. Locurile goale se astupă cu jumătăți sau sferturi de căpătină.

Varza nu se așeză numai până la gura putinei, ci cel puțin cam până la 25 cm. dela gura putinei în sus.

După ce s'a așezat varza, deasupra se pune mărari, cimbru și hrean tăiat bucăți, pe urmă se aruncă pe deasupra 3—4 mâni de sare, apoi se așeză niște lemne curate în lungime și de-acurmezișul verzei și peste aceste lemne se pune și piatră cât se poate de mare ca să țină varza îndesată în putină. Astfel se lasă varza să stea 3 zile ca să-și iee sarea, și după 3 zile se umple cu apă de fântână (put), iar nici-decum cu apă de gârlă, fiindcă apa de gârlă cuprinde prea multă materie organică, aşa că din cauza acei varza se strică curând.

Apa de fântână chiar dacă nu e bună de beut, este bună pentru acrira verzei; numai cât să fie luată dintr-o fântână (put) curată.

După 7 zile dela umplerea verzei cu apă se incepe prtocitul, care se face de două ori pe săptămână, până când zama de varză are un gust plăcut la beut. Atunci prtocitul încreiază, și nu se mai face decât numai atunci când zama a inceput să băloșească. Atunci trebuie făcut earashi prtocitul, fiindcă microbul care produce băloșirea, în contact cu aerul atmosferic moare și zama își capătă earashi limpezirea ei dela inceput.

Ca zama de varză să nu se băloșească trebuie să se curățe dela suprafața putinei, de căteori se face floare sau mucigaiu. Curățirea se face cu un mănușchiu de cimbru, iar nu cu lingură dela bucătărie, după cum se obiceiusește.

Căpătinile cele mai mari se așeză la fundul putinei, și cele mai mici mai spre gură, pentru că căpătinile cele mari se acrese mai unevoe, pe când cele mai mici mai curând.

Dacă se vor observa aceste reguli la varza acră, se va putea păstra, nu numai până prin luna Aprilie, ci chiar până în luna Iunie, dacă pivnița va avea cel puțin 2 metri de adâncime. Este bine ca putina să fie acoperită cu ceva, ca să nu cadă vre-o necurătenie în ea.

Varza acră, trebuie să stea totdeauna în zama ei, căci altcum se strică; de aceea când putina este goală, să se pună apă sărată; sau, când se ia zama pentru trebuința casei, în măsură cu care se ia, cu aceeași măsură se adaugă și apă sărată în putină.

Ca să păstreze varza verde peste iarnă, o smulgem din pămînt cu rădăcină, după aceea facem un șanț adânc de 50 cm., și tot atât de larg, apoi punem un strat de paie pe fundul și marginile șanțului și după aceea așezăm varza cu căpătina în jos și cu cotorul în sus, astfel ca să nu se lipească căpătina cu căpătină. După ce varza s'a așezat, o acoperim cu pămînt. Cu modul acesta se poate păstra varza fără să se strice.

Ceapa se păstrează bine peste iarnă în podul casei, iar usturoiul în pivniță. Prazul se poate păstra afară, într'un șanț întocmai ca și varza verde, sau în pivniță în văsip.

Așternutul vitelor.

Bunătatea gunoiului atâtă foarte mult dela materialul de așternut și dela modul cum se face dospirea lui. Un bun așternut este de mare folos pentru animale, pentru că le dă prilejul de a se odihni bine într-un culcuș uscat și curat. Materialele de așternut mai au și menirea de a săbe udul animalelor, a mestecăbalegile cu udul, de a face ca omul să poată numbla mai ușor cu el și de a împedea descompunerea și perderea unor materii neapărat folosite pentru pămîntul pentru că se poate să roade în măsură mai mare.

Mai bune pentru așternut sunt paiele de grâu, săcară, orz, ovăs, meiu și hrișcă. În lipsa acestora se folosesc și paiele de bob, mazere, pusderiile de cânepă și în, vrejii cartofilor, rapițe și a. Ceste din urmă se intrebunțează ca așternut numai în stauul oilor, al căror ud este mai cu putere, le descompune și dospesc mai îngrăbată.

Neavând economul astfel de materiale pentru așternut sau nu îndeajuns, el se mai poate folosi de frunzele arborilor și tufelor, de papura și rogozul lacurilor, de mușchiu, turbă, găsi, nășip săvântat, pămînt humos și a. Cu ajutorul acestor materii, ce e drept, gunoiul se înmulțește, dar bunătatea paiei nu poate înlocui alte materii de așternut; pentru că după părerea economilor practici, s. p. o maje de paie ajunge cu 7 măji de frunze, afară de cele de brad, care sunt mai de preț pentru așternut ca altele.

Mușchiul și turba dospesc și descompun abia după un an, de aceea sunt mai potrivite pentru pregătirea compostului. Prin așternerea gliilor, și a deosebitelor soiuri de pămînt încă se ajută economiei, afăndu-se strimtorăți, dar cu chipul acesta nu numai se mărește necurătenia, ci se măresc totodată și cheltuelile cu transportarea (ducerea) și greutatea gunoiului. Decât pe un astfel de așternut e mai bine ca vitele se zacă ziua pe podinile goale, iar balegile să fie curățite tot într'una, amestecându-se cu pămînt humos pentru a fi prefăcute în compost.

Unii economi aștern în fiecare zi, alții numai odată pe săptămână, cu care prilej pun un așternut gros. Felul acesta de așternut este mai potrivit pentru vitele cornute, cărora unii le aștern numai la mai multe săptămâni și chiar după luni; pentru că cu căt materialul de așternut rămâne timp mai îndelungat, sub vite cu atât se calcă și îndeasă mai bine, iar materiile curgăcioase se sbeau mai bine în cele tari. Cu chipul acesta nu e primedie de a se strica aerul și prin aceasta să se vătăma sănătatea vitelor sau a se strica bănătatea laptelui. Gunoiul călcat neîntrerupt se îndeasă astfel, că nu poate ajunge în atingere cu aerul, ca să se

strice. Apoi având umezeala (ud) neîncetă, dospește cu incetul și bine, fără de a perde ceva din materiale folosite care se află în el. Acest mod de așternut și de a trata gunoiul, după cercările din urmă, este cel mai bun. Numai în această întemplieră este lipsă de loc ceva mai mult în grăjd pentru fiecare vită, de întocmire bună pentru aerisare, și de material de așternut mai mult; însă gunoiul mult și bun răspăstește îndeajuns cheltuele făcute cu întocmirea unui grăjd potrivit într-toate, cum și materialul de așternut mai mult, ce se intrebunțează.

În astfel de grăduri, cu ridicarea gunoiului se ridică și iesele, care sunt întocmite pentru a se putea săi și scobor.

Dacă gunoiul a stat sub vite mai multe săptămâni sau luni, ori iarna întreagă, el și-a făcut dospirea recerută, lucrul cel mai bun e a-l căra deadreptul pe loc, împrăștiindu-l fără zăbavă și punându-l sub breadză.

Cailor trebuie să li se curățe grădul și să li se aștearcă în fiecare zi.

La o vîță mare se intrebunțează de regulă 4—5 chlgr. materii de așternut. Mai multe când li se dă nutreț verde sau se pun la îngrășat, decât în casul când li se dă nutreț uscat numai pentru întreținere.

În tratarea gunoiului, după scoaterea din grăjd, se fac din partea economilor cele mai mari greșele, lăsându-l în atingere cu aerul, căldura și lumina soarelui, bătut de vînturi și ploi, scurgându-se udul din el, rîmat de porci și a. Acestor scăderi trebuie să se pună capăt, dacă e ca economia să dea înainte.

NOEMVRIE.

Povește economice.

Săpă gropi pentru pomisorii, ce voești a-i sădă în primăvară. Curățește ouăle de omidă. Apără altoi mai tineri în contra iepurilor. Spioșește trunchiul pomilor cu următoarea materie: zama de var, balegă de vită și sânge, amestecate toate împreună. În grădina de legumi lucrările trebuesc terminate. În jurul pomilor se pune gunoi putred și se intrupează pămîntul. Adunăți parii de iarnă. Așezăți stupii în cuartirul lor de iarnă. De prin păduri adunăți semințele de lipsă și uscăturile stricăcioase. Acum e timpul cel mai acomodat să strîpim tufișurile. Poamele, ce dau spre putrezire, trebuesc delăturate. Frunzele picătate se adună și se pun grămadă amestecându-se cu gunoi ori pămînt.

De-ale vremei.

De ploauă la începutul lui Noemvrie, săptămâna Crăciunului va fi geroasă. Noemvrie se potrivește cu Martie. Neaua multă de pe pomi înseamnă muguri puțini de cu primăvară. Soareciile de câmp, de se mai arată, iarna e departe.

Premiații

expoziților de vite și de poame, aranjate de Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu în Sebeșul-săesc, în zilele din 26 - 30 Octombrie n. 1898.

A. Pentru vite:

Nr. curent	Comuna	Numele exponentului premiat	coroane
1.	Sebeșul-săesc	Petru Opincar	40
2.	"	P. Sim. Androne	24

Grupa II. Vaci de la 2½ - 8 ani.			
1.	Lancrăm	Avram Adam	30
2.	Sebeșul-săesc	Sergiu Medean	20
3.	Răhău	Dumitru Zbucnea	12
4.	Sebeșul-săesc	Simeon Muntean	12
5.	"	Petru V. Opincar	10
6.	"	Nicolae Besue	10
7.	"	Ioan Tincu	9
8.	Lancrăm	Ioan Bucur	9
9.	Sebeșul-săesc	Petru Dicu	7
10.	"	George Selișteanu	7
11.	"	Stefan Moga	6
12.	Mercurea	Spiridon Fleșeriu	6
13.	Sebeșul-săesc	George Răchinari	5
14.	Răhău	Nic. Cărpenișan	4
15.	Sebeșul-săesc	George Opincar	4
16.	Călnic	Ioan Andraș	4
17.	Răhău	Nicolae Oni Fulea	4
18.	Sebeșul-săesc	Nicolae Henegariu	4
19.	"	Simeon Dicu	3
20.	Pianul-inferior	Nicolae Zbucnea	3
21.	Sebeșul-săesc	Ioan Selișteanu	3
22.	Lancrăm	Vasile Blaga	3
23.	Răhău	George Cărpenișan	3
24.	Sebeșul-săesc	Ioan George Dicu	3
25.	"	Dumitru Besue	3
26.	Pianul-inferior	N. Nisa Toader	3
27.	Sebeșul-săesc	Ioan Pavel Ursu	3
28.	"	Ioan N. Opincar	3
29.	"	Sim. Bălgrădeanu	2
30.	"	Ioan Limbeanu	2
31.	Călnic	Ana Bărbuș	2

Grupa III. Tăurenci, jauince.

1.	Pianul-superior	Ioan M. Valeu	20
2.	Lancrăm	Ioan Chirilă	15
3.	Poișna	Ana Olariu	12
4.	Sebeșul-săesc	Lazar Albu	12
5.	"	Sergiu Medean	6
6.	"	Vintilă I. Gherman	6
7.	"	Iacob Neamțu	4
8.	Călnic	Ioan Spătaru	4
9.	Mercurea	Spiridon Fleșeriu	4
10.	Sebeșul-săesc	George Tărcaș	4
11.	Răhău	George Neagă	4
12.	Sebeșul-săesc	Petru Androne	3
13.	"	Nicolae Pantilie	3
14.	"	Daniel Gavrilă	3
15.	"	Avram Moga	3
16.	Răhău	Ioan Oance	3
17.	Lancrăm	Ioan Bucur	3
18.	Pianul-superior	Vasile Dura	3
19.	Sebeșul-săesc	Simeon Carcoana	3
20.	Pianul-inferior	Ioan Savu	3
21.	Sebeșul-săesc	Ioan George Dicu	3
22.	"	Toma Topârcian	3
23.	Călnic	Simen Bunea	3
24.	Sebeșul-săesc	Ioan Sânteiu	2
25.	Răhău	Chirilă Boia	2

Grupa IV. Viței, vițele.

1.	Călnic	Vasile Rehovean	12
2.	Sebeșul-săesc	Moise Hoca	9
3.	Răhău	Ioan I. Ivan Fulea	5
4.	Călnic	George Rehovean	5
5.	Sebeșul-săesc	Nicolae Hintă	5

Nr. curent	Comuna	Numele exponentului premiat	coroane
6.	Sebeșul-săesc	George Moga	3
7.	"	Petru Postescu	3
		Grupa V. Oi, berbeci, noatini.	
1.	Sebeșul-săesc	Vasile Zemora	20
2.	Pianul-superior	Lazar Năișan	15
3.	Rechita	Nic. Măhaescu	12
4.	"	Gligoriu Raica	12
5.	Sebeșul-săesc	P. S. Androne	5
		Suma . . .	500

B. Pentru poame, struguri etc.

Grupa I. Mere, pere, gutui, prune etc.

1.	Seliște	Ioan Ghirca	12
2.	Sibiul	Ioan Popescu	9
3.	Pianul-inf.	Ioan Vulcu	6
4.	Strugariu	Maria Raica	6
5.	Sebeș	Petru Opincariu	6
9.	Laz	Savu Cătană	6
7.	Tilișca	Stefan Milea	3
8.	Sebeș	Zev. Murășanu	3
9.	Lancrăm	Isidor Blaga	3
10.	Rechita	Ioan Ghișa	3
11.	Galeș	Avram Acilenescu	3
12.	Lancrăm	Vasile Blaga	2
13.	Răhău	Cornelia Cărpeneșan	2
14.	Răhău	Gher. Cărpeneșan	2
15.	Rechita	Vasile Ghișa	2
16.	Lancrăm	Ioan Bucur	2
17.	Pianul-sup.	Ilie Văișan	2
18.	Pianul-inf.	Nicolae Todoran	2
19.	Rechita	Stefan Raica	2

Grupa I. nuci, alune etc.

1.	Rechita	Ioan Ghișa	4
2.	Sebeș	Petru Opincariu	3
3.	Strugariu	Maișa Răica	3
4.	Sibiel	Ioan Popescu	1
5.	Sebeș	Rachila G. Opincariu	1
6.	Galeș	Avram Acilenescu	1

Grupa II. Struguri de vin și struguri de masă.

1.	Sebeșul-săsc.	Petru Opincariu	10
2.	"	Zev. Murășanu	8
3.	Lancrăm	Ioan Bucur	6
4.	Cărpeneș	Ioan Munthiu	5
5.	Sebeșul-săsc.	Ana S. Moga	3
6.	"	Dumitru Savu	3
7.	"	Petru Ioan Moga	3
8.	"	Ioan Besue	3
9.	"	Ana A. Tecan	3
10.	"	Ana Limbean	2
11.	Pianul-inf.	Ana Pamfiliu	2
12.	Sebeșul-săsc.	Simeon Moga	2

Grupa III. Vin și vinars.

1.	Sebeșul-săsc.	Petru Opincariu	10
2.	Călnic	Vasile Rehovean	7
3.	Săsciori	Elisaveta Morariu	4
4.	Pianul-sup.	Ioan M. Valeu	3
5.	Reciu	Dumitru Munthiu	3
6.	Răhău	Ioan Floca	2
7.	Sebeșul-săsc.	Petru A. Tecan	2

Grupa IV. Preparate (lictar, compot, dulceață etc.)

1.	Sebeșul-săsc.	Ana Z. Murășanu	6
2.	"	Leontina Roman	6
3.	Seliște	Ioan Ghirca	5
4.	Sibiel	Ioan Popescu	4
5.	Răhău	Ioan Floca	4
6.	Lancrăm	Ana Blaga	3
7.	Sebeșul-săsc.	Ana A. Tecan	2

Suma . . . 200

In total s'a distribuit 700 coroane.

Stie tot.

Din traista cu povetile.

— Răspunsuri. —

Abonentul ur. 9494 în G. H. Spui, că prin comunele de acolo s'a lătit vestea, că dela Anul-Nou, unde se va găsi rachiul de prune se va plăti dare a doua-oră.

Temerea oamenilor urmează de bună seamă din o nefițelegerere. Dela Anul-Nou 1899 intră în ființă legea, în înțelesul căreia pe viitor nu vor mai incassa orașele și satele darea de consum după alcohol, bere și zăhar; ci aceste dări sau accise le va incassa de-adreptul statul prin deregătorile sale financiare. Cu chipul acesta

CRONICĂ.

Pentru bibliotecile poporale. Vrednică inteligență română din Brașov din nou premerge cu exemplu bun, din nou s'a pus pe muncă, pentru că se înlesnește drumul spre progresul național. Cei mai distinși fruntași ai Românilor din Brașov au hotărât să aranjeze *Joi, în 12/24 Noemvrie, în sala redutei orășenești dă acolo, o reprezentare teatrală de diletanți.*

Scopul acestui reprezentări este, ca din venitul ce se va realiza să se spriginească înființarea de biblioteci poporale, pentru că tărani români dela sate să se poată împrieteni tot mai mult cu cetirea cărților folositore.

Sunt siguri că Români, mai ales cei din Brașov și jur, vor sprinși din toată inimă această nobilă întreprindere nu numai pentru că prin ea se incepe o mișcare îmbucurătoare și mult dorită în viața socială, dar' mai ales pentru nobilul scop ce 'și'-l-au propus vrednicii diletanți.

Inființarea de biblioteci pentru popor dela sate, fiind unul din cele mai potrivite mijloace pentru înaintarea și dezvoltarea culturii tărâului român, ar fi mult de dorit, ca inteligența noastră din toate părțile să iee exemplu dela brașoveni și să lucre din răspunderi pentru înființarea astfel de biblioteci.

Înmormântarea regretatului fruntaș din Bihor, Vasile Ignatu, s'a făcut, cum spune *Familia*, în 8 I. c. asistând la actul funebru tot Beiușul și mulți din jurul acela, inteligență și popor. Directiunea institutului »Bihoreana» a fost reprezentată prin o delegație, care a depus pe cosciug o cunună. A slujit protopopul Augustin Antal, iar profesorul Vas. Stefanică a rostit cuvântarea funebrală, care a stors lacrările ascultătorilor. În veci amintirea lui!

Condamnarea lui Luccheni. Per tractarea procesului lui Luccheni, s'a ținut la 10 și 11 Nov. În tot decursul per tracării asasinul Luccheni s'a purtat foarte obraznic și cu un cinism revoltător. N'a arătat nici cel mai mic semn că ar regreta fapta ce a săvîrșit, — din contră întrebăt fiind de presidentul că ar mai comite o astfel de faptă dacă ocazie 'i-s'ar da, Luccheni a răspuns că ar comite cu deosebită plăcere.

De câte-ori vre-un martor spunea că un motiv mai agravant, Luccheni manifesta întotdeauna nerușinată plăcere. Astfel când un martor a spus că Luccheni s'a bucurat foarte mult când a auzit că Imp. Regină a murit, asasinul a bătut în pălti și a strigat — Bravo, bravo!

Luccheni când a fost întrebăt a declarat, că motorul faptei sale a fost numai dorul seu de a-și răsbuna pe societate și pe aristocrație.

Decadență totală a asasinului a dovedit-o mai lămurit prin faptul, că întrebăt fiind cum a chemat pe mamă-să Luccheni a răspuns:

— Așa 'mi-se pare că Luiza — de sigur însă nu știu!

Apărătorul lui Luccheni, adv. Moreaud a adus ca motive usurătoare tineretă nefericită a clientului seu și societatea infectată de vijiuri în care el a trăit.

Pe la 6 ore seara jurații s'a retras ca se respundă la întrebările obișnuite; retrăgându-se apoi și juzii, după câteva minute președintele a citit sentența prin care Luccheni a fost osândit la închisoare pe viață (Reclusion a perpetuité).

Luccheni când a fost depărtat din sală a strigat plin de bucurie: *Trăească anarchismul! Piară societatea!*

O faptă nobilă. Aflăm cu bucurie, că onoratul domn Teodor Moza, paroch gr.-cat. din Gruiu-lung, diecesa Orăzei-mari, a înființat o fundație de 2000 florini cu scopul, că din interesele aceleia să se crească un băiat în Internatul Pavelan gr.-cat. din Beiuș. Fapta nobilă a lui Moza e vrednică de laudă și de imitat și asta cu atât mai virtuos, că, după cum năse scie, deși întotdeauna a avut un venit anual foarte modest, totuși prin muncă, abnegație și zel învățăt a putut aduna suma aceasta frumoasă pentru un scop atât de nobil. Așa ceva, în timpul nostru al materialismului o poate face numai omul care are inimă caldă pentru binele bisericiei și națiunii. *Vivant sequentes.*

Procedura curților cu jurați va intra în vigoare la 1 Ianuarie 1899. Ministerul de interne a înștiințat dejă pe toate autoritățile din țară despre aceasta. În ordinul seu ministerul înșiră și datorințele ce le vor avea orașele și comunele și apoi crede că acelea vor și împlini conștientios toate obligamentele ce le impune noua lege.

O alegere nimerită. Concistorul din Blaj a ales de avocat arhiepiscopal, în locul regretatului Vasile Olteanu, pe tinere și zelosul avocat Dr. Iuliu Maniu, din Simleul-Silvaniei.

Proprietar prins. În comuna Starcova din comitatul Torontalului a fost prins proprietarul Iosif Barasovici, spre cea mai mare surprindere a locuitorilor. Causa prinderei lui Barasovici este presupusul, că el ar fi omorât pe o rudenie a sa, al cărei trup s'a aflat în casa lui. Detinutul întrebăt fiind a spus, că rudenia lui, Iulia Negovan, umbrelă des pe la el și întotdeauna îl fura căte ceva. Săracă cum era se vede că altfel n-ar fi putut să-și susțină cei patru copii cu care a rămas vîduvă. Alătării, a spus mai departe Barasovici, încă a fost la mine și cum a venit să urcat în podul casei să fure grâu. Eu m'am dus la ea și am inceput să ne certăm, apoi să ne îmbrâncim. Deodată rudenia mea a călcăt rău și a picat din pod tocmai într'un fer de ping, și astfel a murit îndată.

Cercetările medicilor au constatat însă, că Iulia Negovan a murit de moarte silnică. Pieptul și ambejdouă coastele și erau rupte și la grumazi se vedea urmele sugrumării. Toate datele cercetărilor au adeverit contra lui Barasovici, care acum stă închis în arestul din Panciova.

Mame păcatoase. Gendarmeria din comitatul Brașovului a deținut în zilele trecute nouă femei, învinuite cu omorina copiilor, încă înainte de naștere. Se zice, că și alte 67 mame ar fi compromise.

Ziarele ungurești, din cari luăm această știre pretind să, că gendarme-

ria din comitatul Brașovului a făcut cercetările în urma lipsei de copii ce se observă cu deosebire la familiile săsești.

Boala de vîrsat bântuie de vreo două săptămâni în Făgăraș, după cum am amintit deja. Știrile ce ne sosesc azi ne spun, că vîrsatul tot mai mult se lanțează cu deosebire în cele două străde unde locuiesc Țiganii, cari în partea cea mai mare n'au fost nici-când vaccinați. Până acum sunt peste 40 de bolnavi. Trei bolnavi au și murit în vîrsat. Școalile sunt încă tot închise și autoritățile au dat ordin, ca fiecare locuitor să fie alătuit contra vîrsatului.

Sinucideri în armată. Raportul ministrului de honvezi are următoarele date referitoare la sinuciderile ce s'au întâmplat în decursul anului de serviciu militar 1897—1898 în regimenterile ce se află în Uugaria. În armata comună au fost 168 sinucideri și 68 încercări de sinucideri. La honvezime au fost 31 sinucideri și 21 încercări de sinucideri. Despre causele care au silit pe sérmanii fiori să-și mistuie tinera lor viață — raportul tace.

Estate rară. Săptămâna trecută a murit Stefan Marinca din Budești, com. Maramureș, în estate de 115 ani. Dînsul s'a născut la 1783, având o stare bună. Prin 1848 însă, când cu revoluția, și-a pierdut toată avere, rămânându-i numai sănătatea. Pe la 1866 simțind că-părăsesc puterile, și-a exprimat dorința, de-a avea plăcerea a face o cură de lapte la munte, care dorință 'i-s'a și împlinit, căci unui tîran avut, făcându-'i-se milă de el, 'i-a ajutat să-și vadă dorința împlinită. În urma aceasta moșneagul s'a întrămat earashi, și a mai trăit încă 32 de ani.

Desmoștenirea creștinilor. Jidani în setea lor după avere a altora nu mai cunosc margini. O strălucită dovadă despre aceasta ne dă circularul societății »alianța universală israelită«, care din întâmplare a ajuns în publicitate prin ziarele »Germania« și »Gazeta Narodowa«. Eată o parte din circular: »Iubiți coreligionari! Pe întreg rotundul pămînt nu este țară mai potrivită intereselor noastre ca Galitia. Să fie dar' această țară cu totul a noastră! Nisiți-vă să alungați de acolo pe creștini, păstrați-vă și întăriți-vă pozițiile deja câștigate și fiți domni poruncitori peste întreagă țară. Nisiți-vă a vă câștiga toate averile creștinilor și domni vă faceți în ele. Întru-cât nu vă ajung mijloacele pentru aceasta, veți primi dela noi, că vă trebuie.«

Pentru scopul acesta colectăm mereu și rezultatul este peste așteptare îmbucurător. *Toate stau foarte bine, după cum dorim noi.* Pentru că pămînturile creștinilor galicieni să ajungă în mâinile voastre, aristocrația noastră finanțiară încă ia parte la colectă. Daruri ne sosesc dela baroneasa Hirsch, baronul Rothschild și Bleichröder.

În față astfel de obrăznicii jidovești cine se va mai mira că antisemiti se înmulțesc zilnic. Ar trebui să fim toți antisemiti!

Nou regiment de infanterie în armata română. »Monitorul oficial« publică următorul decret: Se înființează pe ziua de 1 Noemvrie 1898, un regiment de infanterie, care va purta numirea de »Regimentul

Botoșani nr. 35*, organizat ca și celealte regimenter de infanterie, și care va aparține brigăzii 16 de infanterie. Regimentul 35 se va recrutta de pe teritoriul județului Botoșani, afară de portiunea de teritor, rezervată regimentului Suceava nr. 16.

Nenorocire pe tren. Din Varșovia se telegrafează, că în apropierea stațiunii Lukow s-au ciocnit două trenuri; trei călători au murit, cinci au fost greu răniți. Șapte vagoane și o locomotivă au fost total zdrobite. — Din Lemberg asemenea se telegrafează, că între gările Jizirany și Beceș a derailat un tren de mărfuri. Mașinistul, fochiștul și un călăuz au fost omorâți.

Două trenuri s-au ciocnit în apropierea stațiunii Nograd-Kövesd, nu departe de Budapesta. Trenul mixt a pornit dela Nograd-Kövesd și alt tren aproape în același timp a pornit dela gara vecină Beceș în direcția spre N.-Kövesd. Pe la mijlocul drumului s-au întâlnit cele două trenuri. Din vehemanta ciocnire s'a sfîrmat locomotiva și câteva vagoane dela trenul mixt. *Cinci oameni au fost imediat omorâți și alți patru au fost atât de grav răniți*, încât acum se luptă cu moartea.

Alegeri de deputat — neplătite. Din Arad se scrie, că mai mulți cărcimari și arăndatori au acusat pe mamelecul baron Solymossy Lajos, că nu și-a achitat încă papricașele și beuturile cu care a cumpărat voturile alegătorilor. Cu toate că nobilul baron a comandat papricașele înainte de alegere, după ce s'a văzut ales n'a mai voit să stea de plată. Se vede, că de sus »n'au mai ajuns și pentru domnia sa, cu toate că 3 milioane sunt mulți bani! Dar mai interesant e, că la judecată tot hoțul de păgubaș a fost respins! Anume cărcimaru Paskuvits L. din Aldești, care pretinde 290 fl. pentru papricașe și beuturi, deși a dovedit comandarea și consumarea cu martori, cu notari și primari, a fost respins cu pretensiunea lui, pentru că nobilul baron a negat că el ar fi comandat ceva. Si judecătoria și după apelarea lui Paskuvits l-a respins pe motivul, că pretensiunea nu e pe deplin adeverită.

Binecuvîntată fii Ungarie, scumpă ţeară, care ai deputați aleși pe pungea altora! O Doamne! Bánffy, ce mai dragi de discipuli mai ai — poți fi mândru de ei!

Cel mai nemernic hoț. În zilele trecute un anumit Francisc Klement s'a înecat în rîul S. Cădavul lui a fost scos din apă și așezat pe un catafalc în casa mortuală din Sf. Iosif. Tânărul Petru Kotz s'a furiașat seara în odaia mortului cu Josnicul gând să fure cismele mortului. Neisbutindu-i aceasta a jurat pânza cu care era acoperit mortul și a vîndut-o cu — 3 cruceri. Josnica lui faptă însă s'a aflat și gendarmii l-au detinut imediat pe metrebeanul hoț și ferecându-l l-au transportat în închisoarea tribunului.

Baron român. Ziarul „Patria” din Cernăuți anunță, că d. Ioan Lupul, mareșalul Bucovinei, va primi zilele acestea dela Imperatul titlul de baron.

Oușorul. „Deșteptarea” din Cernăuți scrie: În Dorna-Candrenilor s'a deschis în 26 Octombrie nou înființat cabinet de lectură „Oușorul”. În comitet s-au ales: Ioan Vorobchievici, președinte; George Popovici, vicepreședinte, Emilian Prelipcean, secretar; Toader Spănu, cassar; Nichita Chelsoi, controlor; Foca Iuga, bibliotecar și George Doroftei, econom; în juriu: Iorgu Soare, Filip Moroșan, G. alui Costan Candres, Simion Buzilă și V. alui Tănase Candres; în comisia de controlă: Titus Avraam, Timoteiu Chelsoi și Iacob Pardău. În nădejde că nouă cabinet de lectură va sta la înălțimea hemărei înaintarea pe calea cea bună a muntenilor, și dorim din tot sufletul un românesc: „Doamne ajută!”

Un pește uriaș. Din Triest se anunță, că zilele acestea un pescar a prins în golful mărei un pește, pe care numai cu mașina de ridicat l-a putut scoate din apă. Acest pește uriaș, numit Orthagoriscus Mola (pește de lună) are 3 metri în diametru și căntărește $\frac{1}{2}$ tonă. Peștele a fost vândut muzeului din Budapesta.

Prelegeri pentru popor. Brava inteligență din fruntașa comună Seliște (lângă Sibiu) a hotărât, ca în fiecare Dumineacă să țină căte o prelegere pentru popor, prin care să-i vorbească la inimă, să-l lumineze și să-l povătuiască pe calea cără progres, dându-i sfaturile de lipsă și explicându-i chestiunile care îl interesează. Seria acestor prelegeri a început-o în Dumineacă trecută dl Dumitru Banciu, harnicul farmacist din Seliște. La prelegerile a luat parte o mulțime de popor ales și cea mai mare parte a meseriașilor și neguțotorilor români din loc. Proxima prelegere o va ține zelosul și mult iubitul medic Dr. Nicolae Comșa.

Seliștea și acum servească de model tuturor comunelor românești!

Din Cut ni-se scrie: Cu placere vă comunic că în comuna Cut s'a înființat la îndemnul învățătorului-dirigent dl Basiliu V. Pop un fond al coriștilor. Pentru acest fond au contribuit: inteligența română din loc, domnii învățători, precum și mai mulți coriști.

Primească deci mulțumită toti acești binevoitori ai coriștilor nostri.

Un corist.

Nenorociri pe tren. Din Galicia deodată sosesc vesti despre trei mari nenorociri de tren, întemplate aproape în același timp, deși în o distanță destul de însemnată.

Prima nenorocire s'a întemplat pe linia Lemberg—Cracovia lângă gara Cerna. S'a ciocnit două trenuri de marfă. Unsprezece vagoane zdrobite; conduștorul și călăuzul unui tren au fost omorâți. Nenorocirea a causat-o mecanicul Ludviu, care neputând să mai opreasca trenul a sărit jos și a fugit. Mai târziu s'a prezentat de bunăvoie înaintea judecăței.

A doua nenorocire s'a întemplat lângă gara Markovce, unde s'a ciocnit un tren personal cu unul de marfă. Trei vagoane și locomotiva trenului de marfă au fost sfârimate. Inginerul Sternhell și-a frânt piciorul; un călăuz și o femeie au suferit vătămări mai mici.

Lângă gara Stroze a derailat un tren de marfă. Nimeni nu a fost vătămat.

Din Paris asemenea sosește vestea unei nenorociri de tren, întemplată lângă gara nord-vestică. Douăzeci de călători au fost răniți.

Tigarete periculoase. Pe drumul dela Cașovia la Budapesta călătoarea în zilele trecute dl Fettman, de profesie chelner. La o gară s'a urcat în tren doi domni eleganți, cari au luat loc în apartamentul lui Fettman. Conversația a început și mai târziu unul din domnii cei eleganți a imbiat pe Fettman cu țigarete și mai elegante.

Abia a tras însă două-trei fumuri și Fettman a adurmit adânc. Când s'a trezit, cei doi domni nu mai erau în apartament; lucru acesta nu l-ar fi supărat pe Fettman, dar la moment a observat, că cu domnii s'a dus și portofoliul seu în care era câteva sute.

Poliția caută urma rafinaților pungași.

Petrecere cu joc în Seliște. La 8/20 Nov. c. se va aranja o petrecere cu joc de „Reuniunea pompierilor voluntari” din Seliște, în „sala școală”. Venitul curat este pentru fondul Reuniunii. Începutul la 7 1/2 ore seara. Oferte marinimosse se primesc cu mulțumită și se vor cumpăra pe cale publică.

Foc. Din Apoldul-mare ni-se scrie, că acolo au ars Joi noaptea spre dimineață 2 suri cu tot nutrețul, ce l-au avut oamenii. Proprietarul Sofron Ivan, scoțându-și un porc din cotet prin flăcări, a îndorât grele arsuri la cap și mâini. Focul s'a iscat din negrije.

RÎS.

Tiganul stelatic.

Un Tigan intră noaptea în camara unui primar să fure slănină. Primarul însă îl băgă de seamă. Când văzută Tiganul ca nu-i glumă aruncă cuțitul — și se facă că el îi lunatic, și se uita prin fereastra la cer — și tot mișca din mâni. Primarul îi zice:

„Măi Tigane, ce cruci dici?”

Tiganul se facă că nu audă, nu vede, dar primarul îi rade o palmă strănică.

„Iartă-mă strigă atunci Tiganul, — nu vezi — că sunt lunatic?”

„Dar fireai al dracului cioară — zise primarul — de ce minți, că luna încă nici n'a răsărit pe cer?”

„Atunci voi fi stelatic” — zise Tiganul, ca să scape de bataie.

Însă nu a avut noroc, că primarul i-a dat o bataie — ca în postul mare.

Comunicată de V. E. M.

POSTA REDACȚIEI.

D. I. J. în Ap.-m. Știrea primită acum o publicăm; cele de mai înainte, fiind personale, nu se pot publica.

G. N. în Hondol. Cere statutele și tot ce trebuie dela banca de asigurare „Transilvania” din Sibiu și le vei primi gratuit.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes.

Proprietar: Pentru „Tipografia” societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Călindarul săptămânei.

Zilele	Călindarul vechiu	Călind. nou	Soarele	
Dum.	Dum. a 24-a d. Ros., gl. 7, sft. 2.	răs.	ap.	
Dum.	8 † Arch. Mich. Gav.	20 Felice	7 35	4 25
Luni	9 Muc. Onisifor	21 Într. Nasc.	7 36	4 24
Marți	10 Apost. Erast	22 Cecilia	7 37	4 23
Merc.	11 Muc. Victor, Mina	23 Clement	7 38	4 22
Joi	12 S. Ioan Milostivul	24 Ioan Zlat.	7 39	4 21
Vineri	13 † S. Ioan G. de aur	25 Catarina	7 40	4 20
Sâmb.	14 † S. Apostol Filip	26 Conrad	7 41	4 19

Tîrgurile din săptămâna viitoare după căl. vechiu.

Duminică, 8 Noemvrie: Baia-de-Cris, Guruslăul-Someșan, Ibașfalău, Zernești.

Marți, 10 Noemvrie: Jimborul-mare.

Joi, 12 Noemvrie: Bistrița.

Vineri, 13 Noemvrie: Cisdu, Cucu, Gialacuta, Ghierghio-Ditro, Gârcieiu, Huedin, Vințul-inferior.

Un econom practic

află înădăta aplicare la o moie de 500 jug. Cunoștințe în creșterea vitelor neapărat de lipsă. [2104] 1-6

Onoriu Tilea, Sibiu.

O copilă

de 13 până la 19 ani se caută pentru slujbă casnică la o familie. O copilă care este fără de părinți, care știe măcar ceva lucru de casă, are simț curat românesc și știe să cânte cântece naționale românești mai ușor se primește (se preferăză).

Acei părinți, supraveghetori asupra copilelor, ori copile care vreau să intre în slujbă, să se adreseze medicului cercual **Dr. Gramatovici în Jajce, Bosnia.**

[2062] 1-5

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vînzare la „Tipografia“, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile“ (editura Librăriei Socec & Comp., 1893) fl. 1.50.

„Fire de tort“, versuri (ca continuare la „Balade și Idile“), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.

La comande, care sunt a se adresa „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articoli istorici-politici

de
Doctor Romanus.

Brosură de 120 pag. cuprindând 16 excelenți articoli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

Fabrică de săpunuri fine în Orlat.

Nu e încă destul de cunoscut, că în țara noastră este o fabrică, fabrica chimică a domnului [624] 32-42

Dr. H. Schielbach în Orlat,

care se ocupă cu fabricarea săpunului de toaletă și de parfumerii și produce numai marfă curată, care se poate compara cu orice altă concurență. De aceea

e de mare preț

dacă p. t. publicul face o încercare și se convinge de bunătatea acestor fabricate. Săpunurile de toaletă sunt, în urma compoziției lor, foarte fine și binefăcătoare pentru piele. Se pot cumpăra din cele mai multe localuri de boltă ale Sibiului.

Pentru cei ce se interesează de însemnat, că la librăria „Tribunei“ este expusă pentru comercianții din afară o colecție de mustre de săpunuri dela Orlat.

„ARIEȘANA“,

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACȚII,

înființată de 11 ani

in Turda (Torda), comitatul Turda-Arieș (Aranyostorda).

1. Primește depuneri spre fructificare, atât dela particulari, cât și dela corporațiuni cu 6%, dacă banii depuși nu se scot în timp de un an, sau în timp și mai îndelungat, solvind în casul acesta institutul și darea erarială după depunerile. Pentru depunerile făcute pe timp mai scurt sau nedeterminat încă să dau 6%, dar darea erarială are să o solvească deponentul.

Depunerile până la suma de 100 fl. se pot ridica ori-când. Sume mai mari sunt de a se însinua spre abzicere prealabil și anumit, sume: dela 100 până la 500 fl. cu 15 zile, dela 500 până la 1000 fl. cu 30 zile, și dela 1000 până la 2000 fl. cu 45 zile înainte. Permitând starea cassei, depunerile se răspântesc înădăta și fără abzicere. Depunerile și ridicările se pot face și prin postă și se resolva cu refinoarcerea ei.

2. Acoardă credit pe lângă cambii și obligațiuni cu cavenții.

3. Dă împrumuturi pe lângă siguranță hipotecară și pe efecte.

4. Acoardă credite fixe pe lângă întabulare pe realități și case.

5. Si cumpără spre scopul plasării efecte publice, pe cari în cas de lipsă le poate lombarda.

Turda, în 21 Aprilie 1898.

[1019] 57-60

În numele direcției:

Iuliu Bardosy, președinte.

Ioan Mesaroș, vicepreședinte.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrimerile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhiță,

se află de vînzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, poesie (1888-1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50

„Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75

„Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nr. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.

„Din goana vieții“, ediția III. (1895) fl. 1.75.

„Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nr.), edit. C. Müller 48 cr.

„Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.

„Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîtoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele să se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoririle de credit

împreună cu

Însoriri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuințioase.

Îndreptare practică

pentru

Înființarea și conducerea de astfel de însoriri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Ediția a V-a:

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”

EDITURA

„Reuniunea rom. de agricultură din comitatul Sibiu” (280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

A apărut la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Cartea

Stuparilor săteni

de Romul Simu, invetator.

Cu mai multe ilustrații în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunea rom. de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș invetator, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru scoalele noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei”

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă”, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

bros. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

bros. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

bros. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

bros. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — sese florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

Franzbranntwein cu sare,

mijloc de vindecare poporul sigur
al apotecarului Dr. Wilh. Wagner,

în contra durerilor de răceală, reumă și nervositate, minunat mijloc pentru curățirea dinților și a gurei, mijloc probat de toiletă, pentru ținerea curată a teintului, pentru delăturarea durerilor de cap, se poate procura

în sticle cu 40 cr.:

în Sibiu: la apotec. Jickeli, comer. Lud. Fuchs, Fried. Homm și Iuliu Ballmann.

în Brașov: în depositul apot. Oberth.

în Cluj: la apot. Biró János.

în Mediaș: la comer. Fried. Schuller și și Joh. Buresch jun.

în Sebeșul-săsesc: la comerciantul J. Baumann și J. Gross.

în Avrig: la apot. Sebes.

în Săliște: la apot. Banciu.

în Agnita: la comerciantul Mih. Lang.

în Seica-mare: la apot. Binder.

în Aiud: la apot. Papp.

în Câmpeni: la apot. Binder.

în Ofenbaia: la apot. Schmidt.

în Odorheiul-săsesc: la comer. Otto von Steinburg, Bago Gyula, Farczádi Károly, Mathé János și Gergely János.

în Cristurul-săculesc: la Gergely János.

în Ciuc-Sereda: la comerciantul Nagy Gyula; Murăș-Osorheiu: la comer. Kauppe & Eckwert.

în Ghierghio-Ditro: la comerciantul Veress Sándor.

în Ratosnya: la comer. Andr. Dienesch.

în Toplița-veche: la apot. Gerbert's Witwe.

în Baroth: la comer. Daniel Ferencz.

în Murăș-Deda: la apot. Czaich Gyula.

în Reghinul-săsesc: în depositul Karl Fronius, la apoteca Czoppelt și apotecarul Wermescher.

în Bistrița: în depositul Karl Nussbächer, la comerciantii K. Schuster, Albert Schmidt, Joh. Schuller, A. Daday, Franz Kabdebo, J. Nösner și S. Wermescher.

în Vatra-Dornei: la apot. Fritsch și comer. Karl Klaus.

în Dej: la comer. Nik Ferencz.

în Caransebeș: la apot. Philipp J. Müller.

Depozite la

apotecar Oberth în Brașov,
comer. Karl Fronius în Reghinul-săsesc,
comerciantul Karl Nussbächer în Bistrița,
apotecarul Gottlieb Henrich în Sibiu,
Johann Stefanovici în Biserica-albă.

Primul local de export:

Dr. Wilh. Wagner, apotecar în Teaca (Teke).

Vânzătorilor li se trimit la comande mai mici în cutii anumite de 5 chlgr. porto franco. Cutii și pachetare cu 25% rabat.

[1925] 8-9

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au crăpat nici continental european și o mare fabrică de argintări și a simțit indemnăta a desface provisioane sa mare numai pe lângă o mică remunerare a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt eu impunericit. Expedez deci ori și cui obiectele următoare pe lângă simplă remunerare de fl. 6.60 și anume:

6 cuțite fine cu tăis veritabil englez,

6 furculișe de argint patent american dintr-o bucătă,

6 linguri de argint patent american,

12 linguri de argint patent american,

1 lingură pentru supă, de argint patent american,

1 lingură pentru lapte, de argint patent american,

2 păhare pentru ouă, de argint patent american,

6 tave Victoria englezesti,

2 fesnice frumoase de masă,

1 sitită pentru ceaiu,

1 lopătică pentru zăhar pisat.

44 de bucată la olaltă numai fl. 6.60.

Toate aceste 44 de bucată au costat mai nainte fl. 40 și se pot căpăta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu total alb, care își păstrează coloarea timp de 25 ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin aceasta în public, a retrimit banii fără nici o împedecare tuturora cărora nu le convine marfa. Nimeni să nu lase deci prilejul acesta admirabil și să-și procure splandida garnitură, care e cu deosebire acomodată ca

present admirabil de nuntă și ocasiune

precum și pentru toate gospodăriile mai bune

Se căpătă numai la

A. Hirschberg,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent

Viena, II., Rembrandstrasse 19/7. — Telefon nr. 7114.

Expediția în provință se face cu rambursă sau pe lângă anticipația sumei.

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de-alături (metal higienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

Stimate dle! Sunt foarte mulțumit cu garnitura. Vă rog să ma trimiteți trei garnituri de aceste la adresa cumpărătorului mele br. Nyáry născ. Somogyi la Szántó Pilis.

Primind expedieția sunt mulțumit. Vă rog încă de o splendidă garnitură de fl. 6.60. Cluj.